

Sygn. akt: I C 659/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Andrzej Kieć
Protokolant:	Sandra Bień

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko G. O.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego G. O. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 89 873,57 (osiemdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt trzy i 57/100) złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, lecz nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonych od kwoty 81 424,50 (osiemdziesiąt jeden tysięcy czterysta dwadzieścia cztery i 50/100) złotych za okres od dnia 8 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12 255,42 (dwanaście tysięcy dwieście pięćdziesiąt pięć i 42/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

SSO Andrzej Kieć

Sygn. akt I C 659/19

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. O. kwoty 93.490,07 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 10 % w skali roku od kwoty 89.092,93 zł za okres od dnia 4 stycznia 2017 roku do dnia faktycznej zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, iż z pozwanym łączyła go umowa kredytu z dnia 15.05.2013r., której warunków pozwany przestał dotrzymywać (zaprzestał spłacania rat kredytu). Zmusiło to powoda do wypowiedzenia umowy, postawienia wierzytelności z tytułu kredytu w stan natychmiastowej wymagalności. Przed wniesieniem pozwu powód bezskutecznie wzywał pozwanego do zapłaty dochodzonych roszczeń.

Pozwany w odpowiedzi wniósł o oddalenie powództwa oraz obciążenie powoda kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł zarzut spełnienia świadczenia, na co wskazywać może wykreślenie hipoteki zabezpieczającej roszczenia z umowy.

Sąd ustalił:

Strony postępowania w dniu 15 maja 2013 roku zawarły umowę kredytu mieszkaniowego hipotecznego (...). Kredytu udzielono na kwotę 93 700 zł z przeznaczeniem na nabycie oznaczonego lokalu mieszkalnego oraz cel dowolny; na okres 360 miesięcy (30 lat). Spłata raty kredytu następowała w dniu 28 każdego miesiąca. Oprocentowanie kredytu w stosunku rocznym w dniu zawarcia umowy wynosiło 5,01% zaś rzeczywista roczna stopa oprocentowania 5,70%. Zgodnie z par 30 ust. 2 części ogólnej umowy stopa procentowa dla kredytów przeterminowanych w stosunku rocznym jest równa wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego; na dzień sporządzenia umowy wynosiła ona 18%. W myśl par. 35 – 36 części ogólnej umowy powód mógł obniżyć kwotę udzielonego kredytu lub wypowiedzieć umowę w całości lub w części dotyczącej warunków spłaty w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej, zagrożenia kredytobiorcy upadłością. Powód był obowiązany powiadomić kredytobiorcę o wypowiedzeniu poprzez jego doręczenie osobiście za potwierdzeniem odbioru lub listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na ostatni znany mu adres korespondencyjny. Okres wypowiedzenia wynosi 30 dni a w przypadku wypowiedzenia z powodu zagrożenia upadłością 7 dni. pozwany jako kredytobiorca był obowiązany do powiadomienia powoda o każdorazowej zmianie adresów zamieszkania i korespondencyjnego (par. 9 ust. 1 pkt 3 części szczególnej umowy kredytu) (umowa k. 7 - 16).

Na dzień 3 stycznia 2017 roku zadłużenie powoda z tytułu umowy kredytu wynosiło według ksiąg bankowych kwotę 93.489,37 zł w tym należność główna 89.092,93 zł, skapitalizowane odsetki za okres 29.03.2016 do 3.01.2017 r w wysokości 4.397,14 zł. (wyciąg k. 17).

Z historii operacji na koncie kredytowym wynika, iż kredyt został uruchomiony w dniach 20 – 21 maja w dwóch transzach: 2100 zł oraz 91600 zł. Kredyt był spłacany w miarę regularnie do lutego 2016 roku. Następnie po czteromiesięcznej przerwie pod koniec czerwca 2016 roku pozwany wpłacił jednorazowo 1707, 24 co zostało zarachowane na spłatę prowizji, trzech rat kapitałowo – odsetkowych, dwóch rat w części dotyczącej odsetek oraz odsetki karne. (historia operacji k. 18 - 22).

Pismem z 30 maja 2016 roku powód wypowiedział umowę z powodu braku spłaty wymaganych rat, informując pozwanego, iż wypowiedzenie oznacza obowiązek spłaty zadłużenia z upływem terminu wypowiedzenia oraz iż brak spłaty zadłużenia wymagalnego w okresie wypowiedzenia spowoduje, iż cała kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna. Na dzień wystawienia wypowiedzenia zadłużenie wymagalne z tytułu umowy powód określił na łącznie 2.148,12 zł zaś zadłużenie niewymagalne 88.388, 89 zł. Wypowiedzenie doręczono na adres korespondencyjny pozwanego w dniu 9 czerwca 2016 roku (wypowiedzenie z potwierdzeniem odbioru k. 26 - 28)

Pismem z 21 lipca 2016 roku powód w związku z wypowiedzeniem wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 89 438,17 zł oraz dalszych odsetek naliczanych na bieżąco wg zmiennej stopy procentowej wynoszącej 10% w stosunku rocznym w terminie 7 dni, informując o możliwości zawarcia porozumienia lub ugody ustalających warunki spłaty zadłużenia, zapowiadając jednocześnie podjęcie kroków prawnych w razie niespłacenia zaległości lub niezawnioskowania o ugode/porozumienie. Wezwanie to odebrał pod adresem korespondencyjnym w dniu 2 sierpnia 2016 roku dorosły domownik (pismo z potwierdzeniem odbioru k. 23 - 25)

Zabezpieczeniem spłaty spornego kredytu była hipoteka na spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego objętego Kw nr (...) do kwoty 159.290 zł. Nieruchomość ta była obciążona także innymi hipotekami na rzecz innych wierzycieli. Komornik przy Sądzie Rejonowym w tarnowskich Górach T. A. wszczął egzekucję z tej nieruchomości na wniosek pierwszego wierzyciela hipotecznego (...). Nieruchomość w toku postępowania

egzekucyjnego została zlicytowana za cenę 61.333,33 zł, prawo do lokalu przysądzone na rzecz nabywcy, komornik sporządził plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji, który to plan został zatwierdzony przez sąd. (k.103-110, k.130-135).

Na dzień 7 grudnia 2020 roku zadłużenie pozwanego wobec powoda z tytułu spornej umowy kredytowej wynosiło łącznie 89 873,57 zł w tym kapitał wymagalny niespłacony 81.424,50 zł; odsetki karne niespłacone 5.744,27 zł; koszty opłaty prowizje niespłacone 2704,80 zł; (szczegółowe rozliczenie k. 100-102, 128-129).

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie dokumentów podlegających z mocy art. 243² kpc zaliczeniu w poczet materiału dowodowego. Ich prawdziwość oraz autentyczność nie została zakwestionowana przez żadną ze stron. W ocenie Sądu rozstrzygnięcie sprawy możliwe było w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty.

Sąd zważył:

Powództwo podlegało częściowemu uwzględnieniu. Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwany był dłużnikiem osobistym powoda a zatem jego odpowiedzialność należało ocenić przez pryzmat przepisów o odpowiedzialności kontraktowej. To na dłużniku spoczywa ciężar dowodów na okoliczność wykonania zobowiązania lub też braku odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

W ocenie Sądu powód wykazał istnienie roszczenia co do zasady; udzieli pozwanemu kredytu, pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty tego kredytu. Pozwany nie przedstawił przekonujących dowodów przemawiających za oddaleniem powództwa w całości z uwagą na spłatę należności, wbrew obowiązkowi dowodzenia na wykazanie swych twierdzeń. Pozwany nie kwestionował prawidłowości trybu wypowiedzenia umowy; powód przedstawił dokument z dnia 30.05.2016r. wykazujący fakt wypowiedzenia umowy kredytowej w części dotyczącej warunków spłaty. Powyższe okoliczności uzasadniają przyjęcie, iż wypowiedzenie umowy było skuteczne i nie było działaniem przedwczesnym. Pozwany miał realną możliwość zapoznania się z treścią kierowanych do niego pism. Pozwany miał świadomość jakiego rodzaju umowę zawiera i jakie wiążą się konsekwencje z niedotrzymaniem jej warunków. Należało zatem uznać, iż co do zasady ponosi on odpowiedzialność za niewykonanie zobowiązania z tytułu łączącej go z powodem umowy kredytu, które winien był wykonać zgodnie z jego treścią oraz z zachowaniem staranności (art. 354 – 355 k.c.).

Pozwany przedstawił zarzut spełnienia świadczenia, za czym ma przemawiać wykreślenie obciążającej nieruchomości pozwanego (spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego) hipoteki zabezpieczającą roszczenia powoda. Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, iż nieruchomość powoda (lokal mieszkalny) została zlicytowana w drodze egzekucji z nieruchomości, jej własność została prawomocnie przysądzona nabywcy ((...) sp. z o.o.) plan podziału sumy uzyskanej z licytacji został prawomocnie zatwierdzony. Przysługująca powodowi hipoteka przekształciła się w prawo do zaspokojenia z ceny nabycia z pierwszeństwem przewidzianym w przepisach o podziale ceny uzyskanej z egzekucji (art. 1000 kpc). Pozwany nie wykazał w sposób przekonujący, by powód uczestniczył w planie podziału, że na skutek podziału sumy uzyskanej z licytacji został w jakimkolwiek zakresie zaspokojony. Powyższe okoliczności uzasadniały uznanie zarzutu spełnienia świadczenia za niezasadny.

W ocenie Sądu roszczenie zostało wykazane co do zasady za pomocą dokumentów o charakterze analitycznym takimi jak historia operacji (k. 18 – 22), szczegółowe rozliczenie kredytu (k. 100 – 102). Z dokumentów tych jednakże nie wynika zasadność roszczenia w całości. Strona pozwana nie zakwestionowała w sposób przekonujący treści tych dokumentów, nie budziła ona również wątpliwości Sądu. Z dokumentu w postaci szczegółowego rozliczenia kredytu załączonego przez powoda przy piśmie z dnia 12.02.2021r (oraz przy piśmie datowanym na dzień 20.04.2021r.), należność główna naliczona na dzień 7.12.2020r wynosiła 81.424,50 zł, zaś całość zaległości pozwanego na ten dzień względem powoda z tytułu umowy z 15 maja 2013 roku zamyka się kwotą 89.873,57 zł (szczegółowe rozliczenie kredytu

k. 100-102, 128-129). W ocenie Sądu wyliczenie to, sporządzone zresztą przez samego powoda, stanowiło dowód wykazujący wysokość zobowiązań pozwanego wobec powoda z tytułu spornej umowy kredytowej. Zaznaczyć przy tym należy, iż rozliczenie to nie jest sprzeczne z dowodem w postaci wyciągu z ksiąg bankowych datowanego na dzień 3 stycznia 2017 roku albowiem szczegółowe rozliczenie kredytu wyżej powołane zostało sporządzone na późniejszą datę. Powyższe okoliczności uzasadniały zasądzenie na rzecz powoda kwoty 89.873,57 zł wynikającej z ww. rozliczenia z odsetkami od wskazanej tam kwoty 81.424,50 zł jako kapitału. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako wygórowane a przez to niezasadne.

Oddaleniu podlegało również powództwo częściowo co do żądanych odsetek. Powodowy bank żądał zasądzenia odsetek umownych w wysokości 10% w skali roku. Z wyżej przytoczonych istotnych postanowień umownych wynika, iż należne powodowi odsetki od zadłużenia przeterminowanego wynoszą czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (par. 30 ust. 2 umowy). W chwili wnoszenia pozwu wynosiły one rzeczywiście 10% w skali roku jednakże na przestrzeni czasu stopa lombardowa malała. W chwili zamykania rozprawy wynosiła ona 0,5% a zatem czterokrotność tej stopy wynosi 2% w skali roku (uchwała nr 7/2020 Rady Polityki Pieniężnej z dnia 28 maja 2020 roku Dz. Urz. NBP poz. 10). Powodowi zatem nie należą się odsetki w wysokości 10% za cały czas utrzymywania stanu zadłużenia przeterminowanego ale odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, lecz nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie. Odsetki te nadto zasądzono od należności głównej (zgodnie z żądaniem pozwu) lecz od dnia 8 grudnia 2020 roku. Jak wynika ze szczegółowego rozliczenia kredytu załączonego przez powoda przy piśmie z dnia 12.02.2021r (oraz przy piśmie datowanym na dzień 20.04.2021r.), należność główna naliczona na dzień 7.12.2020r wynosiła 81.424,50 zł (szczełogółowe rozliczenie kredytu k. 100-102, 128-129).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, zgodnie z wynikiem procesu. Powód wygrał sprawę w 96,13%. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 12.748,80 zł (opłata od pozwu 4675 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty zastępstwa procesowego wg taryfy 5400 zł, zaliczka na kuratora 2656,80 zł). Biorąc pod uwagę ostateczny wynik sprawy należało zasądzić na jego rzecz tytułem zwrotu kosztów procesu 12.255,42 zł.

SSO Andrzej Kieć